

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Valitus, jonka Wenger SA on tehnyt 28.2.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-869/16, Wenger v. EUIPO, 23.1.2018 antamasta tuomiosta

(Asia C-162/18 P)

(2018/C 311/02)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset

Valittaja: Wenger SA (edustaja: A. Sulovsky, Rechtsanwältin)

Muut osapuolet: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) ja Swissgear Sàrl

Unionin tuomioistuin (seitsemäs jaosto) on 5.7.2018 antamallaan määräyksellä todennut, että lausunnon antaminen valituksesta raukeaa.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Unkari) on esittänyt 24.4.2018 – KrakVet Marek Batko ss. K. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Asia C-276/18)

(2018/C 311/03)

Oikeudenkäyntikieli: *unkari*

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Pääasian asianosaiset

Kantaja: KrakVet Marek Batko ss. K.

Vastaaja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY⁽¹⁾ (jäljempänä arvonlisäverodirektiivi) tavoitteita ja erityisesti sen johdanto-osan 17 ja 62 perustelukappaleessa mainittuja jäsenvaltioiden välisten toimivaltakiistojen ja kaksinkertaisen verotuksen estämisen vaatimuksia ja neuvoston asetusta (EU) N:o 904/2010⁽²⁾ ja erityisesti sen johdanto-osan 5, 7 ja 8 perustelukappaletta ja 28–30 artiklaa tulkittava siten, että ne ovat esteenä sellaiselle jäsenvaltion veroviranomaisen käytännölle, joka johtaa verovelvollisen kaksinkertaiseen verotukseen siksi, että siinä annetaan liiketoimelle uusi verotuksellinen luokitus, joka poikkeaa sekä toisen jäsenvaltion veroviranomaisen samasta liiketoimesta ja samoista tosiseikoista tekemästä oikeudellisesta tulkinnasta ja tämän tulkinnan perusteella antamasta sitovasta verotuksellisesta tulkintaratkaisusta että nämä tulkinnat vahvistavasta päätelmästä, johon mainittu viranomainen on verotarkastuksensa perusteella päätenyt?
- 2) Jos ensimmäiseen ennakkoratkaisukysymykseen vastataan siten, ettei kyseinen käytäntö ole unionin oikeuden vastainen, voiko jäsenvaltion veroviranomainen arvonlisäverodirektiivin ja unionin oikeuden perusteella määrittää verovelvoitteen täysin yksipuolisesti ottamatta huomioon sitä, että toisen jäsenvaltion veroviranomainen on jo useaan kertaan, ensin verovelvollisen pyynnöstä ja myöhemmin verotarkastuksen jälkeen tekemissään verotuspäätöksissä, vahvistanut verovelvollisen menetelleen lainmukaisesti, vai onko kyseisten jäsenvaltioiden veroviranomaisten toimittava yhteistyössä ja päästävä arvonlisäverotuksen neutraalisuuden periaatteen noudattamiseksi ja kaksinkertaisen verotuksen estämiseksi sopimukseen siitä, että verovelvollisen on maksettava arvonlisävero vain toisessa näistä valtioista?
- 3) Jos toiseen ennakkoratkaisukysymykseen vastataan siten, että kyseisen jäsenvaltion veroviranomainen voi yksipuolisesti muuttaa liiketoimen verotuksellista luokittelua, onko [arvonlisäverodirektiivin] säännöksiä tulkittava siten, että toisen jäsenvaltion veroviranomaisella on velvollisuus palauttaa verovelvolliselle verotarkastukseen päätyneeltä ajanjaksolta maksettu arvonlisävero, jonka tämä viranomainen on sitovassa verotuksellisessa tulkintaratkaisussaan vahvistanut, jotta varmistetaan kaksinkertaisen verotuksen estäminen ja arvonlisäverotuksen neutraalisuuden periaatteen noudattaminen?
- 4) Miten on tulkittava arvonlisäverodirektiivin 33 artiklan 1 kohdan ensimmäiseen virkkeeseen sisältyvää ilmaisua, jonka mukaan kuljetuksen suorittaa "luovuttaja tai joku muu tämän puolesta"? Sisältyykö tähän ilmaisuun tapaus, jossa verovelvollinen myyjänä tarjoaa ostajalle mahdollisuuden tehdä verkkomyyntipaikassa kuljetussopimuksen sellaisen kuljetusliikkeen kanssa, jonka kanssa myyjä tekee yhteistyötä muiden kuin myyntiin liittyvien toimien toteuttamiseksi, jos ostaja voi vapaasti valita myös muun kuin hänelle ehdotetun kuljetusliikkeen ja jos kuljetussopimus tehdään ostajan ja kuljetusliikkeen välillä myyjän siihen osallistumatta?

Onko kyseisen säännöksen tulkinnan kannalta – erityisesti oikeusvarmuuden periaatteen huomioon ottaen – merkitystä sillä, että jäsenvaltioiden on vuoteen 2021 mennessä muutettava lainsäädäntöään, jolla kyseinen arvonlisäverodirektiivin säännös on saatettu osaksi kansallista oikeusjärjestystä, säätämällä, että direktiivin 33 artiklan 1 kohtaa on sovellettava myös silloin, kun myyjä osallistuu välillisesti kuljetusliikkeen valintaan?

- 5) Onko unionin oikeutta, erityisesti arvonlisäverodirektiiviä, tulkittava siten, että seuraavilla seikoilla on yhdessä tai erikseen merkitystä määritettäessä, onko tavaroiden toimitus-, lähetys- tai kuljetustoimintaa harjoittavien itsenäisten yritysten ja verovelvollisen välillä oikeussuhteita, joilla kierretään arvonlisäverodirektiivin 33 artiklaa ja syyllistytään oikeuden väärinkäyttöön pyrkimällä hyötymään siitä, että toisessa jäsenvaltiossa on pienempi arvonlisäverorasite:

5.1) kuljetukset suorittava kuljetusliike on etuyhteydessä verovelvolliseen ja tarjoaa sille muita, kuljetukseen liittymättömiä palveluja,

- 5.2) asiakas voi vapaasti olla noudattamatta verovelvollisen ehdotusta antaa kuljetustoimeksianto kuljetusliikkeelle, jonka kanssa verovelvollisella on sopimussuhde, antaakseen sen jollekin toiselle kuljetusliikkeelle tai noutaakseen tavarat itse?

⁽¹⁾ EUVL 2006, L 347, s. 1.

⁽²⁾ Hallinnollisesta yhteistyöstä ja petosten torjunnasta arvonlisäverotuksen alalla 7.10.2010 annettu neuvoston asetus (EU) N:o 904/2010 (EUVL 2010, L 268, s. 1).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Unkari) on esittänyt
16.5.2018 – Tesco-Global Áruházak Zrt. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága**

(Asia C-323/18)

(2018/C 311/04)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Tesco-Global Áruházak Zrt.

Vastapuoli: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko niiden EUT-sopimuksen määräysten, joissa määrätään syrjintäkiellon (SEUT 18 ja SEUT 26 artikla), sijoittautumisvapauden (SEUT 49 artikla) ja yhdenvertaisen kohtelun (SEUT 54 artikla) periaatteista, samasta oikeudesta osallistua SEUT 54 artiklassa tarkoitettujen yhtiöiden pääomaan (SEUT 55 artikla), palvelujen tarjoamisen vapauden (SEUT 56 artikla) ja pääomien vapaan liikkuvuuden periaatteista (SEUT 63 ja SEUT 65 artikla) sekä yhdenvertaisuudesta yritysten verotuksessa (SEUT 110 artikla), kanssa yhteensopivaa se, että ulkomaisessa omistuksessa olevan verovelvollisen, joka pitää useita kauppaliikkeitä yhden yhtiön välityksellä ja harjoittaa vähittäiskauppaliiketoimintaa, on tosiasiallisesti maksettava jyrkän progressiivisen verokannan mukaista ylimmän veroluokan erityisveroa, kun kotimaisessa omistuksessa oleva verovelvollinen, joka harjoittaa liiketoimintaa franchising-järjestelmässä yhteisellä liiketunnuksella – sellaisten kauppaliikkeiden välityksellä, jotka yleensä muodostavat itsenäisiä yhtiöitä – kuuluu tosiasiallisesti verovapausluokkaan tai siihen sovelletaan jotakin kyseistä luokkaa seuraavien veroluokkien alemmista verokannoista siten, että ulkomaisessa omistuksessa olevien yhtiöiden maksamien verojen ja erityisverosta saatujen verotulojen kokonaismäärän välinen suhde on huomattavasti suurempi kuin kotimaisessa omistuksessa olevan verovelvollisen tapauksessa?
- 2) Onko niiden EUT-sopimuksen määräysten, joissa määrätään valtiontukien kiellon periaatteesta (SEUT 107 artiklan 1 kohta), kanssa yhteensopivaa se, että verovelvollisen, joka pitää useita kauppaliikkeitä yhden yhtiön välityksellä ja harjoittaa vähittäiskauppaliiketoimintaa, on tosiasiallisesti maksettava jyrkän progressiivisen verokannan mukaista ylimmän veroluokan erityisveroa, kun kotimaisessa omistuksessa oleva verovelvollinen, joka on ensiksi mainitun verovelvollisen välitön kilpailija ja harjoittaa liiketoimintaa franchising-järjestelmässä yhteisellä liiketunnuksella – sellaisten kauppaliikkeiden välityksellä, jotka yleensä muodostavat itsenäisiä yhtiöitä – kuuluu tosiasiallisesti verovapausluokkaan tai siihen sovelletaan jotakin kyseistä luokkaa seuraavien veroluokkien alemmista verokannoista siten, että ulkomaisessa omistuksessa olevien yhtiöiden maksamien verojen ja erityisverosta saatujen verotulojen kokonaismäärän välinen suhde on huomattavasti suurempi kuin kotimaisessa omistuksessa olevan verovelvollisen tapauksessa?